



SANT VICENÇ DEL MORROCURT

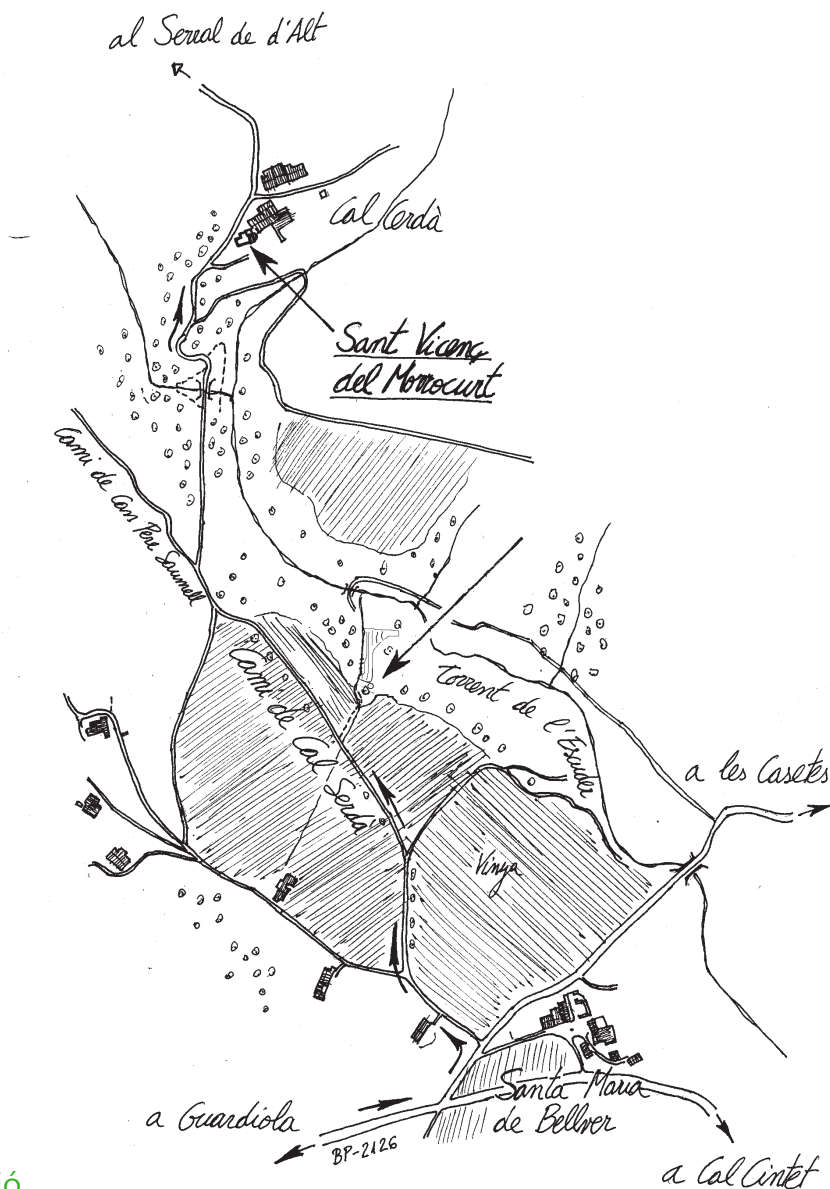
De Sant Vicenç del Morrocut en queda la meitat. El cos principal és gairebé tot a terra. En queda l'absis que cobreix l'altar, la paret nord i el campanar. Les restes estan falcades i no es pot accedir al seu interior, una tanca metàl·lica ho impedeix; el conjunt està en procés d'estudi, catalogació i classificació de les restes que es van recuperar després de l'enderroc. L'absis, semicircular i amb volta de quart d'esfera, segueix a l'exterior el cànon romànic amb coberta de teula àrab, decorat amb tres parelles d'arcuacions cegues i sòcol de pedra. Al costat, també a la part de darrere, una petita finestra sagetera i una porta donen accés al campanar. De base quadrada i coronat amb dents de maó esglaonat sembla afegit posteriorment. En una obertura de mig punt encarada a migdia s'hi veuen les restes d'una campana. Un pas elevat comunica aquest campanar amb la casa pairal. A l'interior, adossats a la paret nord, queden les restes de quatre pilars que sustentaven els arcs torals i alhora la volta, que era una mica apuntada. Una capelleta, també apuntada, adossada perpendicularment a la nau central ha donat, segurament, solidesa al conjunt fent que es conservi en peu aquesta part de l'edifici. L'altar està força ben conservat, és fet de pedra, obra i acabat amb tàpia i calç. En un racó hi ha una pica baptismal del segle XI. Esculpida en pedra calcària, presenta sanefes geomètriques en relleu que decoren el coll i la base de forma perimetral. Dos majestuosos xiprers plantats a la cara sud flanquejaven antigament l'entrada, de mig punt i amb grans pedres dovellades, i vuit escalons de pedra tallada que hi donaven accés. Tot plegat, una mica d'història, una mica de paisatge i un moment de reflexió.

Història:

La història de Sant Vicenç de Morrocut no té precisament un final feliç. A finals de desembre de 1991 van caure les pedres que formaven la volta de la porta i posteriorment va caure gran part de la nau central. Per arribar aquí van haver de passar mil anys d'història. La revista local Montòneg en parlà detalladament, en el seu número 9, de l'enderroc i de la desídia i poca sensibilitat que destapà el fet. Data de l'any 984 el primer document que cita el lloc de Morrocut. No es parla expressament de la capella, però se'n suposa l'existència. Aquest document recollia la venda de la meitat de les possessions de Font-rubi del seu Senyor, Sendred de Gurb, a l'església de Sant Pere de Vic. S'anomena posteriorment Sant Vicenç del Morrocut en documents que daten del 1098 i el 1147. El 29 d'octubre de 1148 es cita per primer cop un acte d'advocació cap a l'església. Aquest documenta la donació, feta per Bernat Berenguer, d'ordi, blat i vi a canvi d'un missal. La parròquia queda reflectida també en documents que daten dels segles XII, XIII i XIV. Se sap que l'any 1581 Sant Vicenç del Morrocut ja no era parròquia sinó que va esdevenir una capella rural a favor de Santa Maria de Bellver que fou, fins avui, la parròquia d'aquestes terres. Encara s'hi practicaren actes litúrgics durant anys. Passà a mans privades durant la desamortització del segle XIX. Durant la guerra civil va sofrir desperfectes al seu interior i desapareixerien els ornaments. Així i tot, la deixadesa ha pogut més que cent guerres.

Com arribar-hi:

La capella de Sant Vicenç del Morrocurt és annexa al mas de Cal Cerdà, hi està unida per un pas elevat. S'hi pot arribar perfectament amb cotxe, però, si fa bon temps i es vol fruit del paisatge, és recomanable deixar el vehicle al barri de Santa Maria de Bellver, i des d'allí encetar una petita excursió a peu. Si partim de Guardiola caldrà que, un cop albirem el barri de Santa Maria amb la seva església, girem a mà esquerra pel camí asfaltat, a pocs metres, al primer trencall, altre cop a mà esquerra, ara per un camí engravat. Aviat deixarem a una banda diverses cases del veïnat i el camí que ens hi du. Hem de seguir la pista principal. El camí puja lleugerament fins que baixa buscant la llera del torrent de l'Escuder. Hi passarem per sobre per un pont estret, a partir d'ara el camí s'empenirà fins que, a mà dreta, veurem les restes d'una capella i el mas de Cal Cerdà.



Autor de la Fitxa: Marc Galimany

Consulta el QR per més informació

